

megjelenik havonta

18. évfolyam | 9. szám | 2019. november

VÉGE A NYÁRNAK, ITT AZ ŐSZ

„Rámszórja sárgán
lombját az őszi erdő.
Belep a bánat.”

(Buda Ferenc)

Honnan lehet tudni azt, hogy beköszöntött az ősz? Nagyon sok jel utal erre. Először is nézzük a gyerekeket. Elkezdődött szeptember elején az új tanév. Volt, aki örömmel kezdett, volt, aki ennek kevésbé örült. A tantestület tagjait nem kérdeztem meg, de feltehetően nekik sem könnyű ismét nekiállni a pedagógusok nem éppen könnyű újra felvenni a sokszor hálátlan munkát. De hát itt az ősz, el kell kezdeni az új tanévet. Új feladatok, új kihívások. Más gyerekek. Amikor még én is tanítottam, akkor megfigyeltem, hogy úgy négyévente mások lesznek a fiatalok. Igaz, én főiskolán oktattam, ott ez azért annyira nem volt érezhető, de érezhető volt. Szegény általános iskolai pedagógusoknak sokkal nehezebb a dolguk.

Az emberek tapasztalják, hogy nagyon rövidülnek a napok. Sötétben kelünk fel, sötétben érünk haza. A gazdák már betakarították a termést, végzik azokat a munkákat, melyeket ősszel kell végezni. Talajművelés, az őszi kultúrák elvetése és egyebek.

Ebben az évben nagyon szép októberünk volt. Szép volt az idő, nem volt hideg, valamennyi eső is esett. Ennek valamennyien örültünk, de leginkább azok, akik a mezőgazdaságból élnek. El tudták végezni az őszi munkákat, bíznak abban, hogy munkájuk meg fogja teremni a gyümölcsét. A szőlősgazdák is, ha nem is bőséges, de jó szüretelésnek örvendhetnek. Jó bor készülhet az idei szőlőből. November elejére sem panaszkodhatunk. Igaz, már hűvösebbek a reggelek és az esték, de napközben szép volt az idő. Hogy aztán időnként esett az eső? Arra nagy szükség van. Úgy tapasztaltam, hogy az utóbbi évtizedben nagyon kitolódott az ősz. Pár száz évvel ezelőtti plébániai feljegyzések arról tanúskodnak, hogy november elején már meg szokott jelenni gyatra formában a hó is. Ezt mutatja a mondás: „Márton meg szokta rázni a szakállát...”

Lehet, hogy az éghajlatváltozás, az ősz kitolódása a klímaváltozásnak tudható be. Valószínűleg igazuk van a tudósoknak. Ha ki is tolódik az ősz, akkor sem tudjuk azt az életünkből kispórolni! A tavasz annál később köszönt ránk, ha egyáltalán ránk köszönt. Újabban csak úgy berobban a nyár. De térjünk vissza az őszhez! A fák elhullajtják lombjaikat, csupasz lesz a természet. A templomkertben lévő szép hársfának is még csak amolyan tétova próbaként kezdenek sárgulni a levelei. De ez a szép fa is el fogja veszíteni a leveleit. (Lesz mit összetakarítani!) Az embert azért pszichésen is megviseli az ősz. Minden arról beszél, hogy minden, ami van, elmúlik egyszer. Talán nem véletlen, hogy a november beköszöntével van a Mindenszentek ünnepe, azt

követően pedig a Halottak napja. Előbb-utóbb rólunk is ezeken a napokon fognak a még élők megemlékezni. Minden arra irányítja a figyelmünket, hogy nincs maradandó hazánk ezen a földön. Ahogy a költő mondja:

„Nem kell naplemente az őszi kertbe, puha plédek alatt.
A megfűkezett tébolyból csak mélyülő csend marad,
mely rád telepszik és maga alá gyűr, hisz úgys mindegy neked.
Inkább lágyan összeroppansz, mert kitörni nem lehet.”

(Vad Fruttik)

Ebből a letargikus állapotból csak a tavasz ígérete emelheti fel az embert. Mi keresztény emberek nem eshetünk abba a hibába, hogy életünket a természet körforgása alapján képzeljük el. Nekünk van jövőnk, melyet sem a természet, sem pedig valamilyen földi hatalom el nem vehet tőlünk! Az ember életében csak egyszer van tavasz, egyszer van nyár, egyszer ősz és tél. Az örök tavaszunk maga a feltámadott Jézus Krisztus. Mi nem lehetünk pesszimisták, nem eshetünk letargiába! Az emberi vonás, hogy olyan jó kedvünk, mint egy szép tavaszi napon. Nekünk van jövőképünk, ez pedig azt abszolút jövőre irányul. Jézus mondta: „Én élek és ti is élni fogtok!” (Jn 14,20). Ha látjuk azt, hogy halódik a természet, ne hasonlítsuk azt az emberi élethez. Ne gondolkodjunk úgy, mint De Gaulle tábornok! Ha természet pusztulása nem is derít minket jókedvre, örüljünk annak, amit az ígéretes tavasz, a termelő nyár, valamint az ősz adott nekünk! A borúra mindig jön a derű. Erre mi, keresztények biztonságban építhetünk!

Dr. Horváth István

Önkormányzati hírek

Az október 13-án megtartott helyi önkormányzati választások alkalmával Pellérd településen a választópolgárok megjelenési aránya 43,5 %-os volt (mintegy hét százalékkal volt kevesebb, mint az öt évvel ezelőtti választás alkalmával megjelentek száma). A két szavazóköriben az 1880 választópolgárból 819 fő járult az urnákhoz, hogy leadja voksát a polgármester, megyei közgyűlés és a helyi önkormányzati képviselő jelöltekre. A megjelent választópolgárok 819 szavazólapot helyeztek el az urnákban, ebből 20 érvénytelen és 799 érvényes szavazat volt. A jelöltek az alábbi szavazatokat kapták:

Polgármester választás

1.	Tajti Zoltán	független jelölt	581 szavazat
2.	Máté Gyula	DK jelöltje	224 szavazat

Megválasztott polgármester: Tajti Zoltán

Egyéni listás választás

1.	Hegedűsné Hegyi Edit	független jelölt	441 szavazat
2.	Istókovich Roland	független jelölt	426 szavazat
3.	Bodai Tiborné	független jelölt	369 szavazat
4.	Dunai Olivér	független jelölt	351 szavazat
5.	Ravadi Jánosné	független jelölt	344 szavazat
6.	Borbély Tamás	független jelölt	337 szavazat
7.	Dékány Nándorné	független jelölt	307 szavazat
8.	Lukács Gábor	független jelölt	297 szavazat
9.	Dr. Nagy Róbert	független jelölt	252 szavazat
10.	Nagy Károly	független jelölt	234 szavazat
11.	Pappné Gáti Beáta	független jelölt	148 szavazat
12.	Horváth Richárd	független jelölt	140 szavazat

A lakosságszám alapján megválasztható képviselők száma 6 fő, így a 12 képviselő jelöltből a megválasztott képviselők:

Hegedűsné Hegyi Edit, Istókovich Roland, Bodai Tiborné, Dunai Olivér, Ravadi Jánosné, Borbély Tamás.

A Megyei Önkormányzati Képviselők választásán a névjegyzékben szereplő 1880 választópolgár közül 819-en adták le szavazatukat, ebből 29 szavazat érvénytelen volt, az érvényes szavazatok száma 790.

A szavazatok a következőképpen alakultak:

Demokratikus Koalíció	98
Magyar Szocialista Párt	26
Momentum Mozgalom	77
Mi Hazánk Mozgalom	15
FIDESZ-KDNP	141
Jobbik	38 szavazatot kapott.

Pellérd Önkormányzat Képviselő-testülete 2019. október 22-én

megtartotta alakuló ülését. Az ülésen a Helyi Választási Bizottság elnöke: Fejesné dr. Takács Viktória beszámolt a választás végleges eredményéről, majd ezt követően sor került a képviselők és a polgármester eskütételére.

Tajti Zoltán polgármester ismertette polgármesteri programját és javaslatot tett az alpolgármester személyére. Az alpolgármester választás eredményeként a település alpolgármestere: **Istókovich Roland** lett. Végül a képviselő-testület áttekintette a hatályos Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló rendeletét és a bizottsági struktúra tervezett módosítása miatt úgy döntött, hogy soron következő ülésén a rendeletet módosítja.

Pellérd Önkormányzat Képviselő-testülete 2019. szeptember 26-án tartott ülésén döntött a 2019. évben jutalmazottak személyéről.

Az októberben megtartott „cikluszáró” testületi ülésen a „KÖZ

SZOLGÁLATÁÉRT” kitüntető címet adományozta – a Pellérdi Közös Önkormányzati Hivatal állományából nyugdíjba vonuló **Szlanyinka Lászlónénak**.

A képviselő-testület 88/2019. (IX.26.) számú határozatával döntött arról, hogy **Polacsek Lajos részére** a „Pellérdi Kultúráért Postumus díjat” adományozza és emlékül a művelődési ház folyosóján emléktáblát helyez el. Az emléktábla avatásra az október 23-i ünnepség keretében került sor.

A pellérdi közösségért végzett áldozatos munkája elismeréseként **Molnár Györgyné** és sok évtizedes munkája elismeréseként **Czinki Erika** részesült jutalomban és mindkettőjüknek hosszú, boldog nyugdíjas éveket kívánt a közösség nevében Tajti Zoltán polgármester.

Végül, de nem utolsó sorban a fiatalok sporttevékenységének elősegítése terén kifejtett munkája elismeréseként **Sági Renáta** vehetett át jutalmat.

Felhívjuk a tisztelt állampolgárok figyelmét, hogy Pellérd Községi Önkormányzat Képviselőtestülete az **éves közmeghallgatását 2019. november 20-án szerdán 18⁰⁰ órai** kezdettel tartja a Községháza emeleti tárgyalójában. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Dávor Lászlóné
közjegyző

MEGHÍVÓ

A szovjet hadsereg Pellérden történt átvonulásának napjához kötődve,

2019. december 1-én, a 11 órakor kezdődő szentmisét követően

MEGEMLEKEZÉST és KOSZORÚZÁST

tartunk a világháborúk pellérdi hőseinek, áldozatainak neveit megőrzítő emlékműnél, a katolikus templom kertjében.

A rendezvényünket megtisztelik jelenlétükkel a Történelmi Vitézi Rend Dél-Dunántúli Törzsszék Pécs-Baranyai Alcsoportjának tagjai.

Ünnepi beszédet mond Tajti Zoltán Pellérd Község Polgármestere és Kovács Péterné Mészáros Erzsébet Református lelkipásztor.

A megemlékezésen közreműködnek a Pellérdi Általános Iskola tanulói.

„Tök jó hét” az óvodában

Mentovics Éva: **Töklámpás**
Szája sarkán kaján mosoly,
tűz lobog a szemében...
sárga tökből faragták ki-
vigyorog az egészen.

A töklámpásnak mára már feledésbe merült magyar hagyománya 1081-re nyúlik vissza, ahol az akkori király, László, parancsba adta, hogy sötétedés után a foglyul ejtett Salamon tornyát tökből faragott lámpásokkal világítsák meg, így éjjel is szemmel tartva a rabot.

Az ős kincsei, a gyümölcsök, zöldségek, és különböző termények számos lehetőséget adnak a változatos tevékenységre és játékra. A pedagógiai programunkban szerepel a hagyományörzés, ezért fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek minél több néphagyománnyal megismerkedjenek.

Óvodánkban november első hetében, a Márton napot megelőzően került sor a „Tök jó hét”-re. A téma feldolgozásához, a gyerekek sokszínű tapasztalatszerzési lehetőségeihez a szülők is hozzájárultak, az otthoni előzetes gyűjtőmunkával. Tök-ös

A tartalomról

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Önkormányzati hírek 2

ÁMK

„Tök jó hét” az óvodában 3

Aki libát nem eszik, egész évben éhezik... 4

Márton-nap a Pellérdi Általános Művelődési Központ konyháján 6

ISKOLA

Vörös homokkő túraverseny Kővágószőlősen 6

Eledelgyűjtés az Állatok Világnapjára 6

Családi Nap az iskolában 7

VISSZATEKINTÉS

Kedves Pellérdiek, Tisztelt ünneplő Közösség! 9

CIVIL SZERVEZETEK

Őszi horgász híradó 10

Őszi dekoráció 10

Őszi dekorációk 11

TEST ÉS LÉLEK

Máriagyűd 12

Őszi hálaadás 12

Túrmezei Erzsébet: Adventi ház 13

Ugye te is készülsz már a 2. Adventre? 14

Az Advent elé... 14

SPORT

Új kezdet 15

PROGRAMAJÁNLÓ

Pellérdi Események
2019. November - December 16

H
I
R
D
E
T
É
S
E
K

Áraink:

7x10 cm: 2000 Ft/megjelenés
10x14 cm: 2500 Ft/megjelenés
14x21 cm: 4500 Ft/megjelenés

Következő számunk december hónapban jelenik meg.
Reklám, illetve hirdetésfelvétel:

Pellérd Község Önkormányzata
Pellérd 7831, Fő tér 4.
Tel.: 72/587-916

mondókákkal, mesékkel, versekkel, dalokkal teremtettünk vidám hangulatot a hét folyamán, melyet színesített a csoportszintű tökfaragás, és egyéb vizuális technikák a témában. Csoportonként készített alkotásokat az óvoda aulájában kiállítottuk, hogy a szülők is megcsodálhassák, hogy a felajánlott tökökből, mit alkottak gyermekeik. A különböző méretű tökökkel lehetőségük volt a gyerekeknek játékosan, matematikai tapasztalatokat is szerezniük. A reform és egészséges étkezés

népszerűsítésének céljából, a hozott sütőtököket a konyhas nénik segítségével megsütöttük, illetve készült sütőtökös kekszgyöngy és sütőtöklé is, hogy a gyermekek minél változatosabb módon, és tapasztalatszerzés útján ismerkedjenek a tök konyhai felhasználásával. Óvodásaink számos tapasztalattal, élményekkel és új ismeretekkel gazdagodtak a hét folyamán.

Lomb Andi és Hambalkó Vivien
óvodapedagógusok

Aki libát nem eszik, egész évben éheznek...

Hagyományainkhoz híven, idén is az őszi témakör egyik fontos eleme a Márton-nap. Óvodánkban nagyon fontosnak tartjuk a hagyományápolást, megismertetjük a gyermekeket a Márton-naphoz kapcsolódó legendával, a népszokásokkal. Mindezeket életkori sajátosságaiknak megfelelően, játékos formában.

A Márton-napi népszokások egyrészt az év végéhez, a mezőgazdasági munkák befejeződéséhez, illetve az advent közeledtéhez kötődnek, másrészt ahhoz a legendához, amely szerint Szent Márton egy libaóliban próbált elrejtőzni, amikor püspökké akarták megválasztani, de a ludak elárulták gágogásukkal.

Márton napja (november 11.) a karácsony előtti 40 napos

bőjt előtti utolsó ünnepnap, ezért ezen a napon rendszeresek voltak a lakomák, bálók, vásárok. Ilyenkor nagy evés-ivást rendeztek, hogy a következő esztendőben is bőven legyen mit fogyasztani.

Novemberben már le lehet vágni a tömött libát, ezért a Márton napi ételek jellemzően libafogások, így például libaleves, libasült, mert a rigmus szerint: „Aki Márton napon libát nem eszik, egész éven át éheznek”. Szokás volt, hogy a liba húsból, különösen a hátsó részéből, küldenek a papnak is, innen ered a „püspökfalat” kifejezés. A sült liba mellcsontjából az időjárásra jósltak: ha a csont barna és rövid, akkor sáros lesz a tél, ha viszont hosszú és fehér, akkor havas. A Márton-napi lúdvacsora után „Márton poharával”, vagyis a novemberre éppen kiforrott újbórral szokás koccintani.

Német nyelvterületről terjedt el a fátylás felvonulás, amely Szent Márton emlékét őrzi és a jó cselekedeteket szimbolizáló fényt juttatja el az emberekhez.

Az óvodában a gyerekekkel a népszokásokkal kapcsolatos könyveket nézegettünk, sokat meséltünk, verseltünk, dalos játékokat játszottunk. A libát, mint fő szimbólumot különféle ábrázolási módokkal is elkészítettük.

Hagyományteremtő szándékkal az idén először a Pellérdi Általános Művelődési Központ és Konyha, Márton napján ünnepi ételeket kínált a gyermekek számára.

Ács Éva,
Kőrösiné Somlyai Mária
óvodapedagógusok

MEGHÍVÓ

Színes programokkal és vásárral várunk minden kedves érdeklődőt a Pellérdi Általános Művelődési Központ és Konyha szervezésében tartandó

LUCA NAPI

rendezvényünkre,
melyet 2019. December 13-án pénteken 16 - 19 óráig tartunk a Pellérdi Művelődési Házban.

PROGRAMOK:

- Kézműves Foglalkozások felnőtteknek és gyermekeknek egyaránt
- Kézműves termékek vására
- Pellérdi Általános Művelődési Központ és Konyha óvodásainak műsora
- Pellérdi Általános Iskola kórusának előadása
- Zöld-Híd Alapítvány játszótérja és kézműves programja
- Pellérdi Kézműves Klub kiállítása

Szívet-lelket melengető Luca napi pogácsával és teával tesszük meghittebbé ezt a délutánt kicsik és nagyok számára egyaránt.

Márton-nap a Pellérdi Általános Művelődési Központ konyháján

Tours-i Szent Márton ünnepnapjához, november 11-hez számos népszokás, néphit kapcsolódik Magyarországon. Ezek egy része az év végéhez, és a mezőgazdasági munkákhoz, illetve az adventhez kötődnek, másrészt ahhoz a legendához, miszerint Szent Márton egy libaóiban próbált elrejtőzni, amikor püspökké akarták megválasztani, de a ludak elárulták gágogásukkal. A 40 napos böjt utolsó ünnepnapja november 11., így ilyenkor még megengedett volt a nagy lakomák tartása. Idén úgy gondoltuk, hogy a Pellérdi ÁMK konyhája hagyományteremtő szándékkal, szintén "lakomát" tart ezen

a napon. Igyekeztünk minden étkezésbe belecsempészní a liba valamely részét, mind a bölcsődés, óvodás, iskolás, mind a vendégétkezőink étlapjába. Így ebédre liba húsleves, lúdgége tésztával, sült libacomb törtburgonyával és párolt lilakáposztával, illetve ludaskása volt terítéken, valamint uzsonnára libamájás kenyeret kaptak a gyerekek. Bízunk benne, hogy örömmel fogadták a nálunk étkezők az új ételeket, akinek pedig nem volt alkalma megkóstolni ebédünket vagy jövőre szeretné otthon is kipróbálni, főszakácsunk az alábbi recept alapján készítette Márton-napi fogásunkat.

Marika rozmaringos sült libacombja

Hozzávalók (2 főre):

- 2 libacomb
- 2 kis fej vöröshagyma
- 2 gerezd fokhagyma
- ízlés szerint só, fekete bors, rozmarin, étolaj

A hozzávalókból pácot készítünk, amiben a combokat 2 napig a hűtőben állni hagyjuk. Ezután konfitáljuk, vagyis sütőben hosszú ideig, alacsony hőmérsékleten (100-110 °C) puhára sütjük. Hozzá törtburgonyát és párolt lilakáposztát ajánlunk.

Jó étvágyat!

Kiss Mariann
Élelmezésvezető

Vörös homokkő túraverseny Kővágószőlősen

Mint minden évben idén is neveztek a Kővágószőlősi Általános Iskola által megrendezett túraversenyre. Idén két négy fős csapat képviselte iskolánkat. A Pellérd I. számú csapatának tagjai: Gáspár Szabolcs, Fejes Adrián, Szegedi Anita, és Strasszer Márton. A II. számú csapatunk tagjai: Piócza Mihály, Bódis Bianka, Medgyasszai Viktória, és Mészáros Enikő. A Jakab-hegy lankás hegypályán több állomás volt kiállítva

ahol különböző feladatokat kellett megoldanunk. Emellett folyamatosan figyeltük a tájat, hiszen a feladatlapunkban sok olyan feladat volt melyekben egy-egy épületről, emlékműről, kellett írni, melyek mellett utunk során elhaladtunk. Plusz pont volt továbbá a parlagfű szedés, illetve a szemét felszedése a faluban és az erdőben. A vendégszerető szőlősi szendvicsekkel és édességgel kínáltak bennünket, amíg értékelték a feladatlapokat. A végeredmény

számunkra csodás lett, hiszen Pellérd I. csapatának újra sikerült elnyernie az első helyet illetve az ezzel járó vándorkupát. II. számú csapatunk is igen derekasan helyt állt, bár sajnos helyezést nekik nem sikerült elérniük. Nagyon jól éreztük magunkat, és bár jövőre én már nem vehetek részt a versenyen, de kíváncsi vagyok a mindenkori pellérdi csapatnak hogy még sok ilyen szép eredményt érjenek el ezen a versenyen.

Strasszer Márton

Eledelgyűjtés az Állatok Világnapjára

Iskolánk tanulói és dolgozói az Állatok Világnapja alkalmából a Diákönkormányzat és az ÖKO - szakkör szervezésében edelt gyűjtöttek a rászoruló, menhelyen élő állatoknak. Az adományt Ildikó néni juttatta el a Misina Természet és Állatvédő Egyesület telephelyére.

Mindenkinek köszönjük a segítséget!

Keresztély Renáta
ÖKO szakkör vezetője

Családi Nap az iskolában

Családi Nap az iskolában

Kedves Pellérdiek, Tisztelt ünneplő Közösség!

Úgy tartják, az ember sikerének, sőt, egyenesen egészségének az a titka, hogy ne felejtjük el a boldogság és a siker pillanatait, és úgy őrizzük őket, ahogy az első csók, az első szerelem emlékét. Tisztelt Honfitársaim!

Ez az állítás a nemzetre is igaz. Erőt és reményt nem meríthetünk a kudarcból, a balsorsból, a sötétségből, csakis a büszkeségre okot adó pillanatokból. Például abból a büszkeségből, amit a hatvanhárom évvel ezelőtti forradalom és szabadságharc eseményeire emlékezve érzünk. Ami akkor történt itt, velünk, Magyarországon, máig reményt és erőt ad. Százerek álltak egymás kezét fogva városaink főterein, százerek ölelték meg egymást ismeretlenül. Volt, akinek a szeme könnybe borult a boldogságtól, mert a nemzet közös szívdobbanása olyan erős volt, hogy még azok is megéreztek, akik nem akarták.

Ennek a közös szívdobbanásnak a visszhangja hozott ma össze minket. Ha most egymás mellett megállunk és megnyitjuk a szívünket, azt tapasztaljuk, hogy ügyes-bajos dolgaink zsugorodnak, hogy egyre erősebbnek érezzük magunkat. Élesen látjuk egymás arcát, tudjuk: összetartozunk.

És nagyon is jól van ez így.

Ma azért vagyunk itt, hogy közösen emlékezzünk azokra a 63 évvel ezelőtti napokra, melyek máig mércéül szolgálnak számunkra. A hazaszeretet, a haza iránti elkötelezettség a mércéje most és immár mindörökké, ami 1956. október 23-án történt.

Mi, itt mindannyian, a forradalmár srácok és lányok utódai vagyunk. Az ő élni akarásukból, szabadságvágyukból táplálkozunk ma is. Ha csak felidézzük hősi tetteiket mosolyra szalad a szánk, büszkeség és megújult életerő költözik belénk. Nekik köszönhetjük, hogy olyan erős a kitartásunk, hogy képesek vagyunk helytállni és megőrizni önmagunkat. Isten áldja hőseinket és azokat, akik a hősök közül még itt vannak közöttünk! Tisztelet a hősöknek!

Vegyük sorra, pontosan mit köszönhetünk az 1956-os forradalomnak és szabadságharcnak:

Először is, hiába próbálták felülről nemzeti emlékezetünket, hogy egy mesterséges és emberellenes tanítás alapján megszüntessék, felszámolják a hazaszeretetünket, a haza iránt érzett elkötelezettségünket.

Kudarcot vallottak.

Hiába igyekeztek kitörölni emlékezetünkben a történelmünk megannyi nagyszerű alakját, a magyar szabadságért és hazánk függetlenségéért küzdő óriások emlékét, ebben is kudarcot vallottak.

Hiába tettek meg mindent, hogy legnagyobbjaink egy részét a kommunista ideológia szolgálatába állítsák – elég, ha csak Petőfi Sándorra vagy József Attilára gondolunk – ez sem sikerült nekik. Ebben is kudarcot vallottak.

Hiába irtották tüzzel-vassal nemzeti ünnepeinket vagy írták át őket, hiába alkottak hamis emléknapiakat, megint csak kudarcot vallottak.

És hiába tettek meg mindent azért, hogy az ifjúság lelkéből kimossák a hazaszeretetet, hogy a fiatalok agyát internacionalistává programozzák át, ez a vállalkozásuk is sikertelen maradt. Ebben is kudarcot vallottak.

A kommunisták született lúzerek voltak, és ezt ők is tudták. Ezért kellett az erőszak, a terror, a szovjet megszállás és a megszálló hadsereg.

Mert nélküük esélyük sem lett volna felettünk basáskodni.

1956-ban a magyar kommunisták és a megszálló szovjet birodalom azzal szembesült, hogy tízévesi terrorizmus sem volt képes megtörni a magyarok gerincét

Ilyen a természetünk. Nyakasok vagyunk, őszinték, ragaszkodunk a múltunkhoz, megfontolva haladunk, nem adjuk könnyen a szeretetünket, de ha igen, akkor tiszta szívvel szeretünk.

És mondjon bárki bármit, elég vidám, jó humorral megáldott nemzet a miénk, nemigen van olyan téma, amiről ne tudnánk seperc alatt ütős viccet formálni. Ehhez persze bátorság kell, de annak sem voltunk híján sosem.

Egy, az ötvenes évekből származó pesti vicc jut az eszembe, az ÁVH-s időkben.

Nagy bátorság kellett hozzá, többéves börtönbüntetést kockáztatott, aki továbbadt. A beszélgetés így szól: A régészek találnak egy múmiát. Először az amerikaiak kapják meg vizsgálatra, akik a következőt állapítják meg:

– Ez a múmia megközelítőleg 2500 éves lehet.

Az angolok is megkapják a leletet, és kijelentik:

– Ez a múmia megközelítőleg 2800 éves.

Végül a magyar ÁVH is megvizsgálja a múmiát, és megállapítja:

– Ez a múmia pontosan 2786 éves, hat hónapos és két napos. Kétszer nősült, négy gyereke volt, az egyikből írnok lett, a többi építész. Az első felesége házasrutos volt és titokban sok bort ivott.

– Honnan tudják ezt ilyen pontosan a magyar állam-védelmisek? – kérdezik a többiek. Mire az ávósok így válaszoltak: – Bevallotta!

Hát, valahogy így működött az a szenny és erkölcsben rothadt rendszer.

Kedves Barátaim!

Mi magyarok, ilyenek vagyunk.

A fájdalomból tréfát csinálunk, belekacagunk a legyőzhetetlennek tartott ellenfél arcába, hogy végül túléljük a rettenetet. Ez tartott életben bennünket évszázadokon át. Európai társaink – ha egy picit is tudnának magyarul – ma is csodálkoznának azon, mi mindent mondunk el, írunk le, anélkül hogy megbékélyozna bennünket, ami őket: a politikai korrektség és inkorrektség. Mert az megöli a szabadságot, márpedig mi, magyarok, nem tudunk szabadság nélkül

élni!

Ez a szabadságszeretet, ez a függetlenség iránti olthatatlan vágy olyan mélyen és olyan zabolátlan módon gyökerezik bennünk, hogy azonnal tettekre sarkall minket, ha helyzet van, vagyis, ha nemzeti létünk, megmaradásunk kerül veszélybe. Más szavakkal: minket, magyarokat, mindig csak erőszakkal lehetett megfosztani az önrendelkezésünkől, szuverenitásunktól és a demokráciától. Vagyis a szabadságtól.

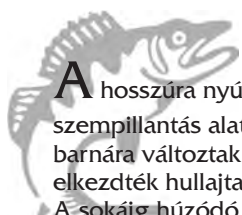
Hogy mennyire igaz ez, azt lassan harminc évvel ezelőtt bizonyítottuk be újra, amikor 1956 hőseit újra temettük, 1956 nagyszerű példája újra útmutatást adott nekünk és a magyar ifjúság újra történelmet írt. Igen, ami 1989-ben és 1990-ben történt, az az én szememben az 1956-os forradalom és szabadságharc egyenes folytatása, sőt beteljesítése volt. Voltak persze, akik akkor is megpróbálták elmosni a diktatúra és a szabadság közötti éles határvonalat, akik megakadályozták az igazságtételt, akik azzal kísérleteztek, hogy kisajátítsák október 23-át, de ők is kudarcot vallottak.

Ahogy 1956 is az egész magyar nemzet közös sikere volt, úgy volt mindannyiunk dicsősége a kommunista rendszert eltakarító antikommunista forradalom 1989-ben is. Azt hiszem, itt az ideje, hogy rendszerváltás, rendszerváltoztatás helyett végre kimondjuk, ami akkor történt, antikommunista forradalom volt, amelynek hála Isten nem kellett véres szabadságharcra fajulni.

Mivel ma már négy millió olyan magyar állampolgár él hazánkban, akinek nincs személyes emléke a diktatúra idejéből, új feladatunk van. El kell nekik mondanunk, mennyire boldoggá és megelégedetté tesz bennünket a szabadság, a függetlenség, milyen jó, hogy részünk lehet benne, mennyi áldozatot hozott nemzetünk azért, hogy a szabadság ellenségei ne győzedelmeskedhessenek felettünk. Meg kell nekik tanítanunk, hogy a szabadságot és a nemzeti függetlenséget nem adják ingyen és nem adják örökbérletbe. Minden nap újra és újra meg kell küzdenünk érte. Tudniuk kell nekik is, hogy eljőhet az a pillanat is, amikor nekik is meg kell harcolniuk érte! Vannak hőseink, akiknek a példája segít az eligazodásban. A pesti srácok és lányok, a vidéki városok forradalmár ifjai önfeláldozó hősiessége világtörténelmet írt. Megmutatta a világnak és nekünk is, hogy a legnagyobb túlerővel is szembe szállunk, ha a szabadságunkról és a függetlenségünkéről van szó. Mert ezzel tartozunk magunknak, hiszen mindannyian 1956 büszke örökösei vagyunk. Éljen a magyar szabadság! Éljen a haza! Köszönöm, hogy meghallgattak, köszönöm, hogy jelenlétükkel megtisztelték rendezvényünket és további méltó ünneplést kívánok mindannyiunknak képviselőtársaim és jómagam nevében.

Tajti Zoltán
Polgármester

Őszi horgász híradó

A hosszúra nyúlt nyár után egy szempillantás alatt sárgára, vöröstre, barnára változtak a fák lombjai, elkezdtek hullajtani a leveleiket... A sokáig húzódo indiánnýár miatt horgászaink pótolhatták a hiányzó hal mennyiséget a hűtőládából és a fogásinaplóból. Szeptember, október hónapban amúrból 24 db, azaz 54 kg-ot, pontyból 220 db, azaz 406 kg-ot, süllőből 13 db, azaz 16 kg, ami hosszú évek óta kimagaslóan jó fogásnak számít. Egyéb halból is sikerült 40 kg-ot kipecázni. Ebben az évben eddig összesen kifogott amur mennyisége 75 db, 170 kg, pontyból 613 db, ami 1143 kg, süllőből 21 db, ami 24 kg-ot, egyéb halból 195 kg kerül kifogásra a tónapló alapján. Itt mindjárt meg is jegyzem, hogy ezek az adatok hiányosak lehetnek, hiszen alkalomadták a tónapló eltűnik, és a tűzrakó

helyen találjuk meg! Azt már a fiatalok is tudják, mivel lehet begyűjteni...

A szokatlanul hosszú, meleg, száraz jó idő kicsalogatta a fiatalabb generációt is a tópartra -pedig nincs is wifi-, de nem horgászni, sétálni, sportolni, hanem sajnos hangoskodni, rongálni, szemetelni...

Ezen viselkedés során többször kerültek szóváltásba idősebb horgászokkal, ha túl sokan verődtek össze, akkor bizony nem is mertek rájuk szólni... A két hónap alatt tönkre tettek több hulladéktároló edényt, összefirkálták, karcolták, vették, kiégették a padokat, asztalokat, az esőbeállót WC-nek használták, sőt a barlangban még használt gumióvszert is találtunk, a megdöbbenő mennyiségű szemét (petpalack, sörösdoboz, használt parízszebkendők) mellett. Több horgász már arra is gondolt, hogy például a szigetről ki

kellene tiltani azokat, akik nem horgászni mennek oda.

Tisztelt Szülőtársak! Nagyon szépen kérek mindenkit, hogy figyeljen, oda gyermekére mit csinál, hova megy, és hogyan viselkedik! Beszélgessen el velük, hogy a tópart nem PARTYZONA, hiszen oda kapcsolódni, pihenni járnak az emberek. A későbbiekben, ha ittas, hangoskodó, nem megfelelően viselkedő személyekkel találkozunk a tóparton, akkor kénytelenek leszünk hatósági intézkedés alá vonni őket, mely rendőrségi feljelentést is vonhat maga után (szándékos károkozás, rongálás).

Megkezdődtek a halastavakon az őszi lehalászások, így a múlt héten sikerült vásárolnunk 10 mázsa tenyeres illetve annál nagyobb kárászt, 4,5 mázsa amurt, és ígéretet kaptunk vegyes apróhal érkezésére, és ha anyagi forrásaink lehetővé teszik (nem kukákat kell javítani) akkor szeretnénk pontyot is vásárolni.

Aki társadalmi munkáját szeretné ledolgozni az alkalmasszerűen is megteheti, csak kérjük, írja be a tónaplóba, vagy jelezze a vezetőségnek! Ezek az alkalmi munkák lehetnek: szemétszedés, a még meglévő kukák kiürítése, befolyó árok tisztítása, kukák, padok javítása. Aki inkább megváltaná a társadalmi munkát az 2019.12.31-ig a TKSZ-nél befizetheti.

lfj. Kiss György

Őszi dekoráció

Mielőtt beköszönt a tél, beszűrűl a világ, a természet még utoljára magára ölti legmélegebb színeit. Egy kis kreativitással tovább megőrizhetjük ezt a csodát. Gondolom, minden háznál akad egy üres befőttesüveg, talán van öntapadós tapéta és tempera vagy akril festék. A tapétából különböző alakú

faleveleket vágunk ki, majd felragasztjuk az üvegre (persze, ha már lemostuk a címkét). A formák körül először fehérrel befestjük, majd ha megszáradt, jöhetnek a színek. Egy laposabb tálkába nyomunk a tubusból sárgát, narancsot, pirosat, bordót, zöldek, lilát, barnát, aranyat és bronzot, ecset helyett egy szivacsdarabbal fessük be az üveget

körben. Ha megszáradt, óvatosan húzzuk le a tapétaleveleket, majd díszítsük egy kis szalaggal, rakjunk bele gesztenyét és egy ledes mécsest. Jártunkban-keltünkben, ha tölgyfák közelébe visz utunk, szedjünk makkot. Előkerülhet újra a tempera vagy a fényes, csillámos hatás kedvéért, a körömlakk. Madzaggal egy ágra akaszthatjuk, vagy egy

vesszőkoszorúra ragaszthatjuk. Ha maradt farsangról egy kis filc anyagunk, abból készíthetünk leveleket, ebben az esetben a legnagyobb barátunk a

ragasztópisztoly. Vágjunk szélesebb zab vagy csepp alakot, egyik végét ragasszuk össze, rögzítsünk a hátuljára egy picit csipeszt és tűzzük az águnkra. Tűzzünk bele egy drótot és fonjuk

koszorúvá. Ez biztosan nem szárad el és jövőre is elővehető.

Sok sikert az alkotáshoz!

Hegedüs Vivien

Őszi dekorációk

Bizony véget ért a nyár, szép lassan beköszöntött az ősz. Ilyenkor a legszebb a természet, minden aranyárga, narancs, barna és rozsdabarna színben pompázik. A nap sugarai kellemesen melegítik a testünket... sétára csalogat minket. Sétáink alkalmával sosem térünk haza üres kézzel. Teszünk a kosarunkba a beérett termésekből... tökéletes alap a már megtervezett őszi dekorációhoz!

A napokban a szüleimnél összeváltuk a télire való tüzelőt. Néhányról szépen levált a fakéreg... ezekből is mentettem magamnak... az asztaldísz alapjának tökéletesen megfelelt. A kéregdarabokat spárgával összekötöttem és lencsalaggal összefogtam. Erre az alapra helyeztem a kreatív boltban vásárolt tököket és a begyűjtött terméseket.

A kopogtató szárított hortenziából, kövirózsából és termésekből készült.

Természetesen az idei ősz sem múlhat el textil tökök nélkül. Elkészítésük egyszerű, még varrógép sem kell hozzá. Hozzávalók: egy kisebb darab anyag, tű, erősebb fonal vagy spárga, tömőanyag, ragasztó, fadarab vagy tökszár. Turkálóban vásárolt kockás ing és egy kötött pulóver az alapja. Mindkettőnek levágtam az ujját, majd a hosszát megfeleleztem, kifordítottam. Az alját a szélétől fél centire

fércöltéssel összevarrtam és behúztam. Visszafordítottam a színére és a felső szélén is megismételtem a művet. Mielőtt teljesen lezártam kitömtem a tököcske alapot vatelinnel. A vastag fonalat vagy spárgát befűztem a tűbe és a középponttól kiindulva a fonalat átvittem a tök másik oldalára és alulról ugyanabba a pontba visszaöltöttem. Szemközt ugyanezt

megismételtem és közben próbáltam a fonalat erősen meghúzni. Ezt a folyamatot addig ismételtam, míg körbe nem értem és szépen látszottak a cikkek. A tök szára lehet egy fadarab, vagy tökszár, esetleg régi fa spulni, nálam most szárított tök szára volt, melyet ragasztópisztollyal felragasztottam és körbetekertem spárgával. A kacs lehet vadszőlő indája, de a spárga is megfelel. A másik változat kicsit sem nehezebb...

Különböző méretű tányérokat körberajzoltam, majd varrógéppel összevarrtam, de hagytam egy nyílást, amit az összevarrás és kitömés után rejtett öltéssel elvarrunk. Ha nincs varrógép, akkor kézzel, apró öltésekkel is elkészülhet. A többi művet megegyezik az előzőekben leírtakkal.

CzE.

Máriagyűd

2019. 10. 11 – 13.

A Keresztény Kör szervezésében lelki gyakorlaton vettünk részt Máriagyűdön október 11-13. között. Lelki vezetőnk Dr. Horváth István nagyprépost atya volt. Nekünk, hívő keresztényeknek időnként szükségünk van a lelki feltöltődésre, hogy kikapcsoljuk a világ dolgait. Elvonulunk és rendezgessük, ápolgassuk az Istennel való kapcsolatunkat, erőt merítsünk életünk további folytatásához. A lelki gyakorlatok tematikájában is fellelhetők a szentmise, és más liturgikus események, illetőleg a szentgyónás elvégzése. De a kegyhely végigjárása, vagy a keresztút elvégzése a Kálvárián, ugyanúgy programelem, mint zárandoklat esetén. Ehhez kiváló helyet biztosított a Domus Mariae zárandokház. Lelki vezetőnk három előadással készült az alkalomra, de ezek mellett lehetőségünk volt igazi pihenésre a kegyhely nyugodt környezetében. Ráadásul az októberi „nyárvége” csodálatos időjárása valódi felüdülést engedett mind a test, mind a lélek számára.

Zsoltárok 103.

Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete! A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt! Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréselleteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban. (Fil 4,4-7)

Minden évben nagyon szeretik a gyermekek és úgy tapasztalom, hogy mi felnőttek is, amikor őszi hálaadásra, hálaadó istentiszteletre gyülekezünk össze. Ennek jeleként már, amikor hirdetjük ezt az alkalmat, megjelenik a mosoly az arcokon, a gyermekekén és a felnőttekén egyaránt. A gyermekek örömmel készülnek erre az ünnepre és több felnőtt is közlünk. Többet készítették közöttünk is, pedig nem hirdettük. Köszönöm mindenkinek az adományát! Szívesen hozzuk a templomba magunkkal a színes leveleket, a szép virágokat, a különféle terméseket, a gesztenyét, a makkot, a tobozokat, a finom gyümölcsöket és zöldeket, amikkel a Teremtő megáld bennünket évről-évre minden ősssel. Most csak egy részét látjuk annak a csodálatos gazdagságnak, színpompának, finomságnak, amivel Isten megajándékoz minket. Ha mindent el szeretnénk hozni, amit Őtől kapunk, akkor az a sok minden nem férne el a templomunkban. De ha kimegyünk a természetbe, a kertünkbe vagy délután kirándulunk egyet a szép őszi erdőbe vagy elutazunk autóbusszal Budapestre, a focimeccsre, mint Ábris, akkor útközben is láthatunk sok szép őszi csodát.

A továbbiakban néhány gondolatot villantanék fel emlékeztetőként az atya előadásában elhangzottakból, a teljesség igénye nélkül. Lelki gyakorlaton mi más lehet a favorit téma, mint a lelkiiség és a lelki jelenségek. Különböző mértékű lelkierővel születünk, melynek egy bizonyos százalékát használjuk fel. Van, aki még nem tudja, és van, aki már nem tudja felhasználni ezt maximálisan. Ezekből egy pár példát is sorolt fel. Mik a hátráltató tényezők: a gyász, a bűn (és annak újra visszahozása, holott azok a gyónás által megsemmisülnek), vagy a szomorúság és a rosszkedv, illetve a szenvedélybetegség. Amikor valaki tudja miért szomorú, akkor már elindult a gyógyulás útján. De amíg nem tudja, az egyenlő az erőtlenséggel. Kívül-belül köd ül rá, s ha ez rátelepszik, elmegy a mosolya, az életkedve. Illúziókba menekülését esetében elborítja az elmét valami, úgy érzi az ember, hogy nincs segítség, nincs mentség. Jönnek a tudatmódosítók, és függő lesz. Aki elismeri a függőséget, a lehető legjobb úton van a gyógyulás felé. A hívő ember

(megkegyelmezett bűnös) másképp lehet szomorú, mint a hitetlen. A hívő esés közben is Jézus keresztségbe kapaszkodik. Az atya felemlítette a hála és a hálaadás fontosságát, bármilyen élethelyzetbe is kerülünk, mert amit rosszként élünk meg, esetleg rosszabb is lehetett volna, illetve ne felejtünk el hálát adni a legnagyobb örömeinkben és boldogságunkban sem. Napjainkban újfajta lelki betegség ütötte fel a fejét: az elszívárosodás, mely elkülönít Istentől, emberektől, saját magunktól. Ennek három kitörési pontja van: 1.) Fölfelé: „Kérjete és kaptok. Zörgessete és megnyitattik.” 2.) Befelé: Ne érjen el az agyunkig a szomorúság, akarjuk (!) a kilábalást. Ebben segít az ima és a jó kapcsolat Istennel. 3.) Kifelé: Mégsem adom fel, mégis felállok, sőt segítek másoknak is (lehetőség szerint). A mai világunkra mi a jellemző? Most nem Isten ellenes az életünk, hanem Isten NÉLKÜL élünk! Tekintsünk magunkba: hol is tartok én a hitben?

Horváth Erzsébet, Lukács Gábor

Őszi hálaadás

Amikor megköszönünk valakinek valamit, azért tesszük, mert valami fontosat, szépet, ami örömet jelentett a számunkra, kaptunk tőle. Meg szoktuk köszönni a szüleinknek, nagyszüleinknek, a tanárainknak, ha adnak, tesznek értünk valamit. Főleg azokat a dolgokat, amiket annyira vártunk, nagyon szerettünk volna megkapni. Gondoljunk csak a névnapunkra, a születésnapunkra, a közelgő karácsonyi ajándékokra.

A Húsvétről még nem beszélék, korai lenne. (: Hálaadásról, hálát adásról beszélünk, amikor Istennek köszönünk meg valamit, amivel megáldott, megajándékozott bennünket. Hálát adunk Nekik, mert az áldása, ajándéka által örömet, vidámságot, életörömet, jókedvet, boldogságot hozott az életünkbe. Ezért hálásak vagyunk Őnek. Hála azt is jelenti, hogy már meglátjuk, észre tudjuk venni az Ő jelenlétét, keze munkáját, szeretetét az életünkben. Van hozzá szemünk, hogy felfedezzük az Ő jeleit, az Ő nyomain, hogy itt van az Isten, itt járt az Isten, munkálkodik az életünkben, Tőle van, amit kaptam.

Szeretném most megkérdezni a gyermekeket és a felnőtteket is, hogy ki az közlünk, aki tud valamit mondani, amit ma kapott a Jóistentől vagy a tegnapi napon vagy bármikor az élete során? (három válasz érkezett)

Sokszor úgy kezdjük a hittanórákat, hogy ugyanezt megkérdezem a gyermekektől is. „Gyermekek! Szedjük össze és köszönjük meg imádságban Istennek, amit ma reggel kaptunk Tőle ajándékba. Mindenki mondjon egyet!” Ilyenkor néznek rám álmosan, főleg az első és a második órában. Csend van. „Akkor mondjál egy olyan ajándékot, amit tegnap vagy bármikor adott neked az Isten!” Néznek rám és nagyokat hallgatnak. „Nem biztos,

hogy Isten ajándéka ajándékdobozban és masnival átkötve érkezett hozzád.” Csak néznek rám és nem szólnak meg. Ilyenkor segítek, rávezetők kérdéseket mondok nekik. „Felébredtél ma? Ettél? Van ruhád? Van ágyad, otthonod? Családod? Iskolád? Barátod? Mit gondolsz, az, hogy egészséges vagy, működik a tested, a szervezeted mennyi ajándéka Istennek?” „Szerintem legalább száz.” Ilyenkor nagyot néznek. Egy hittanos azt válaszolta erre a kérdésre a héten: „megszámlálhatatlan.” Egy idő után a hittanos gyermekek már elsajátítják azt a szemléletmódot, hogy meglássák Isten áldásait. Elsősorban nekünk szülőknak, nagyszülőknak, pedagógusoknak, lelkipásztoroknak a feladata az, hogy segítsünk a gyermekeinknek felfedezni Isten jelenlétét. Meg kell láttatni a másik emberrel, gyermekekkel, felnőttek egyaránt Isten szeretetének, kegyelmének a jeleit körülöttünk, a természetben, az életünkben, a hétköznapiakban. Naponta több száz ajándékot kapunk a mi Teremtőnkől, Gondviselőnkől, Jó Pásztorunktól. Vegyük észre azokat! Ha meglátjuk, felfedezzük ezeket, akkor örömet, életkedvet hoznak az életünkben. Az Istentől kapott öröm hálára, hálaadásra indít, motivál bennünket. A hálás ember élete sokkal teljesebb, kiegyensúlyozottabb, boldogabb, mert tudja, hogy Isten van, létezik. Jelenléte körülveszi őt, megáldja jószágának, szeretetének számtalan jével. A hálás ember ritkán rosszkedvű, lehangolt, kevésbé kötekedő, mogorva másokkal, hisz öröm van a szívében. A hálás ember másképp látja a dolgokat. Másképp látja az életét. A jelenét, a múltját és a jövőjét is. A hálás ember tudja, hogy élete minden forrása, ajándéka, áldása, öröme Istenben

van, Istenből fakad. A hálát adni tudó ember látja, hogy Isten kegyelme tartja és hordozza az életét. Élete az Isten kezében, a legjobb helyen van. A hálát adó ember tudja, hogy senki és semmi el nem választhatja őt az Isten szeretetétől. A hálát adó ember tudja, hogy van tovább, nemcsak a földi lét az övé, hanem az örök élet is. Nem fekete-fehérben, hanem színesben látja az életét. A hálás ember reménységben él. Nem adja fel egykönnyen a dolgokat, hanem Isten erejét kérve, a megoldásra, a feladatai elvégzésére törekszik. A hála, a köszönetmondás tulajdonképpen válasz az Isten ajándékaira érzületben: érzésben és érzelemben, gondolatban, szavakban, tettekben. Válasz, amellyel Isten személyesen megtapasztalt jóságát, kegyelmét, viszonzozzuk. Éreztünk-e már hálát Isten iránt? Szoktunk-e hálásan gondolni rá? Megszoktuk-e köszönni Imádságban az Ő irántunk való jóságát? Kifejezzük-e a hálánkat a magatartásunkkal, az életvitelünkkel? Elmondjuk-e másoknak, hogy milyen jól tett velünk az Isten, hogyan tapasztaltuk meg az Ő szeretetét az életünkben, családjunkban, gyülekezetünkben? Milyen cselekedetekkel fejezzük ki a hálaadásunkat, adunk választ az Ő szeretetére? Azért, mert hálásak vagyunk Őnek, vállalunk-e szolgálatokat, feladatokat a gyülekezetünkben vagy máshol? Teszünk-e anyagi felajánlásokat a szívünkben. Azt mondják, utójára az ember pénztárcája tér meg Istenhez. Az istenhívó ember egész élete tulajdonképpen hálaadás, köszönetmondás válaszként az Isten szeretetére. Tudja, hogy mindent Őtől kapott és kap folyamatosan. Tulajdonképpen abból adunk Neki, amit Tőle kaptunk. Az Ővéből adunk a másoknak. Amikor egy jó szót szólnak valakihez, szavainkkal bizottságot teszünk Istenről, vigasztalunk, kedvesek vagyunk valakivel, segítünk valakinek, amikor szolgálatokat vállalunk szívesen, amikor valakit megajándékozunk, amikor adakozunk. A hálás ember felismeri Isten kegyelmét az életében és odatér, megtér, odafordul Őhöz, aki mindenkinél jobban szereti és megáldja Őt. Nyáron a fürdőkben, a strandokon, aki teheti a tengerparton is jól megfigyelheti, hogy mennyire szeretik az emberek a Nap felé fordítani az arcukat. Még most ősszel is megfigyelhetjük. Így kell nekünk is Isten felé fordulnunk, fordítani az arcunkat és életünket. A hálás ember elfogadja Isten barátságát, szövetségét. Ahogy elfogadta azt Ábrahám, Izsák, Jákób és József. A Sínai-félsziget pusztájában így fogadta el Mózes az égő csipkebokornál, majd a Sínai-hegynél Izrael egész népe a szabadító Istent, az Ő áldását. Azt az Istent, aki kiváltotta, megváltotta, kiszabadította őket a nemzethalálból, az egyiptomi fogságból és mondtak hálából Igent az Isten által

adott életre. Elfogadva az Ő útmutatását a 10 parancsot betartása által. Józsué, aki Mózes utódja lett a vezetésben, így mondott Igent Istennek, az Ő életvezetésére, útmutatásaira, amelyek által él az ember, azaz törvénye megtartására, Isten szolgálatára. Józsué így vallott Istenről a 40 év pusztai vándorlást átélve az egész nép előtt a Sikemi országgyűlésen, miután Isten megsegítette őket a honfoglaláskor és átkelhettek csodás módon, a Jordánon, elfoglalhatták Jerikót és a 12 törzs végre letelepedhetett Kánaán területén: Én és az én házam népe az Urat, ami Istenünket szolgáljuk. Válasszatok még ma, hogy kit fogtok szolgálni. A nép egy szívvel felelte, hogy mi is az Urat akarjuk szolgálni.

Kedves Testvéreim!

Isten számunkra is ad számtalan ajándékot, áldást az életünk során. Tőle kaptuk az életünket. A földünket, a kék bolygót, a természetet, az ételt és italt, a ruhánkat, az otthonunkat, iskolánkat, bár lehet, hogy ennek a gyermekek nem annyira örülnek (: Ezt a templomot, azokat, akik szeretnek, tisztelnek minket, és akiket mi is szerethetünk. Minden jót, szépet, igazán örömteli dolgot Tőle kapunk, ha végig gondoljuk. Amikor egy embertársunktól kapunk valamit, akár a szüleinktől, barátunktól vagy bárki mástól, azt is Ő adja, Ő ajándékozza nekünk. Gondoljuk csak végig pl. a kenyér útját, amíg az asztalunkra kerül. Mindent Ő ad meg hozzá. Kérdezem a gyermekeket és a felnőtteket is: Mi mindent ad Isten ahhoz, hogy kenyér legyen az asztalunkon? Isten a teremtő munkáján, gondviselésén kívül a legnagyobb ajándékát, áldását abban mutatja meg, adja minden ember, minden nemzet számára, így a magyar nép számára is, hogy az Ő Fiát elküldte a földünkre, hogy közel vonjon minket magához. Szeretne kapcsolatban, közösségben lenni velünk. Vágyakozik az Ő kezének alkotásai után. A Vele való szeretetközösségre teremtett bennünket. Ahogy az ókori egyházatyja, Augustinus is mondta: Nyugtalan a mi szívünk, amíg Őbenne meg nem nyugszik. **„Magadnak teremtettél minket, és nyugtalan a mi szívünk, amíg Tebenned meg nem nyugszik.”**

Jézus ezért a közösségért, ennek a közösségnek a helyre állításáért vállalt mindent, hogy nekünk jó legyen, teljes legyen az életünk. Hogy a szívünk megnyugodjék, hogy öröm és béke legyen bennünk. A szenvedést és a halált is vállalta. „Életét adta érted”, szoktuk énekelni, hogy újra a helyünkre, Isten országába, a mennyei otthonunkba kerüljünk már itt a földön. Belekerülünk már itt az Isten jelenlétébe, a Vele való szeretetközösségbe. Bárcsak mi magunk is és magyar nemzetünk is megérezne és megértene már valamit az Isten szeretetéből, irántunk való kegyelméből és szeretettel, hálával válaszolnánk az Ő szeretetének a

hívására, életünket, nemzetünket felajánlva Őnek. Őt választanánk, aki a Teremtőnk, Pásztorunk és Megváltónk. Ez a mai őszi hálaadó istentisztelet és az őszi minden szépsége, ajándéka emlékeztessen bennünket Isten eddig megtapasztalt minden áldására, ajándékára, amit szeretetéből nekünk adott és az Ő Fiára, a mi Megváltónkra, szeretetének legnagyobb bizonyítékára, „aki most is él és uralkodik mindörökké”. Adjunk hálát az Istennek! Ámen

Elhangzott az Őszi hálaadó istentiszteleten, a Pellérdi Református Templomban, 2019. október 13-án.

Kovács Péterné Mészáros Erzsébet
református lelkipásztor

Túrmezei Erzsébet: Adventi ház

Ádventi házunk van, sokablakos. Minden este nyitunk egy ablakot. Benn melegen kis fehér gyertya lángol, és árad a fény minden ablakából. Kis ablakokkal versenyt fénylenek csodába bámuló gyermekszemek.

Ablaktábláin biztató írás:
eljő a mennyekből a Messiás.
S a nevét nevezik Csodálatosnak.
És fölemeli, akit megtaposnak.
És a békeesség Fejedelme lesz:
szabadulást hoz, életet szerez.

Telnek a percek, múlnak a napok,
sorra kinyílnak mind az ablakok.
Ahány kis ablak, annyi szent ígérlet.
Hívnak, biztatnak, csodákat beszélnek.
Mi áhítattal álljuk mind körül.
A ház sugárzik, és a szív örül.

Fehér falára festve sok gyerek.
Mind Betlehem felé igyekszenek.
Havas fenyő közt, ki gyalog, ki szánon,
kéz a kézbe, hogy kis kezük ne fájzon.
Sietve mennek mint a pásztorok.
Piros orcájuk bízva mosolyog.

De én egy másikat is ismerek.
Nem ilyen derűs, nem ilyen meleg.
Van-e gondom sok sötét ablakára?
Hiszen itt a karácsony nemsokára.
Nyitom-e sorra mindenegy napon
Krisztusra váró lélekablakom?

Mert az a lellem is: ádventi ház.
És ha elalszik, hogyha nem vigyáz,
olyan sötét lesz majd karácsony-estén,
a fényt, vigaszt hiába is keresném.
Ha majd minden szem, minden szív ragyog,
akkor siratnám, hogy sötét vagyok.

Sötét lelkeken sötét ablakok,
tárlatokat, öröme nyílatokat!
Ne legyen egy se zord, ne egy se zárva.
Ragyogjon mind a Messiásra várva!
Sötét ádventi ház, sokablakos!
Minden este nyíljék egy ablakod

Közreadja:
Kovács Péterné Mészáros Erzsébet
református lelkipásztor

UGYE TE IS KÉSZÜLSZ MÁR A 2. ADVENTRE?

A szitakötő és a pióca (tanmese)

Egyszer egy hatalmas tóban, ahol a vízi élőlények sokasága élt, összetalálkozott egy szitakötő lárva és egy pióca. Beszélgetni kezdtek.

- Én úgy érzem, hogy egyszer kikerülök ebből a mocsárból. Eljutok majd egy másik világba, amely szebb és igazibb, mint a mostani - mondta a szitakötő lárva.

- Ostoba vagy - morgott a pióca. Nincs semmiféle másik világ. Ez csak a te elméd játéka.

- De igen, kell lennie egy másik világnak! Különböznöm mi húzna mindig fölfelé, hogy többet és jobbat akarjak? Egyszer már láttam is valamit. Nagyon homályosan, de igaz volt. A víz felszínén kidugtam a fejem egy pillanatra, és csodálatos világot láttam.

- Nem láttál te semmit - kételkedett a pióca - csak a képzeleted játszott veled. Higgy nekem. Én keresztül-kasul úsztam az egész tavat, ez a tó az egész világ, és a világ és a valóság semmi más nem lehet, mint ez a tó.

- Nem, nem higgyél nekem. Fényeket láttam, és a fény titkos üzenetét hallottam a szívemben.

- Ostoba vagy - felelte a pióca, de hangja elakadt, mert a szitakötő lárva szétfeszítette a burkot melyben élt, szárnyai kezdtek nőni.

Szépen kifejlődött az egész teste, és felúszott a víz felszínére. Meglátta a magasban csillogó napfényt!

Nagyon boldog volt, hogy hitt a fenti szebb világban.

És mély szájalommal gondolt a piócára, aki továbbra is ott tekergett a tó mélyén.

Közreadja:

Kovács Péterné Mészáros Erzsébet
református lelkipásztor

Ma csak álmodom arról

Ma csak álmodom arról, gyönyörű lehet,
Ha ott állok végre előtted.

Ma csak álmodom arról,
hogy lesz majd egy nap,

Mikor színről-színre látlak.

Ma csak álmodom arról...

Mit érzek majd akkor,
mikor dicsőséged vár,

Talán csendben csodállak,

vagy a lábam táncot jár,
Vajon térdemre hullok,

vagy állva nézek Rád,
Halleluját kiáltok, vagy elnémul a szám.

Ma csak álmodom arról,

Ma csak álmodom arról.

Ma csak álmodom arról,

bár ott lennék már,

Ahol a Fiú a menyegzőre vár.

Ma csak álmodom arról,

mikor nem lesz más,

Csupán boldog, örök imádás;

Ma csak álmodom arról,

Ma csak álmodom arról!

Közreadja:

Kovács Péterné Mészáros Erzsébet
református lelkipásztor

AZ ADVENT ELÉ...

Lassan véget ér ez az egyházi év is. Ebben az évben Szent András napja lesz az utolsó nap ebben az évben. Ezért hívták a régiak november hónapot Szent András havának. Ez november 30, szombat. Idén úgy alakult, hogy december 1-je az első adventi vasárnap. A község két bejáratára, Pécs és Göröcsöny felől az Önkormányzat elhelyezi a nagy adventi koszorúkat. Ezek a koszorúk hívják fel a figyelmet arra, hogy valamire készülünk. Talán azok is, akik távol járnak az Úrtól, felteszik magukban és maguknak a kérdést: mit jelentenek ezek a jelképek, ezek a koszorúk? Valami olyan dolgot jeleznek előre, amire mi várunk, ami meg a muszlinokat idegesíti. De ez legyen az ő bajuk! Mi arra készülünk, hogy tisztességgel megünnepeljük Jézus Krisztus születését. Lehet, hogy már egyszer leírtam, de most újra leírom azt, hogy egyszer felkerestek szektások. azt kérdezték, hogy tudom-e, hogy Jézus nem december 25-én született. Mondtam, hogy persze hogy tudom. De mi most ünnepeljük az ő születését. Az adventi idő pedig arra készít fel, hogy azt a napot tisztességgel megünnepeljük.

Köztudott, hogy nem mindig volt ilyen készüllet karácsony megünnepelésére. Az idők folyamán ez nagyon sokat alakult, formálódott úgy a népi vallásosságban, mint az egyházi liturgiában. Hiszen magát a karácsonyt is csak az 5. szd.-tól kezdték ünnepelni a nyugati egyházban. Keleten kb. 100 évvel korábban. A mostani gyakorlat nem is olyan régi, de sokszor változott. a végén aztán kialakult az adventi előkészület gyakorlatában a négy gyertya. Minden vasárnap, a szentmise bevezetőjeként meggyújtunk egy gyertyát az adventi koszorún. A harmadik rózsaszínű, ez a reményt fejezi ki. Mire a negyediket meggyújtjuk, az első már egészen kicsire fogyatkozott. Ugyanis már távol vagyunk az Ószövetségi ígéretektől, most már a megtestesülésre, Jézus születésére irányul a figyelmünk.

A hajnali Rorate misék a régi formában megszűntek.

A II. Vatikáni Zsinat után már hajnali misék vannak. A Rorate mise elnevezése onnan eredt, hogy azon misék kezdő éneke így szólt: Rorate cloeli desuper, et nubes pluant iustum. Magyarul: Harmatozzatok eget felülről és felhők essék az igazat. Most hajnali miséket kell mondani. Sajnos, ez Pellérdén nem jött be. 27 évvel ezelőtt, amikor ide kerültem, próbálkoztam vele, de nem jött el senki. Most pedig, akik az ilyen hajnali miséken szeretnének részt venni, akkor vagy a Székesegyházba, vagy a Kertvárosi templomba mennek. Nem baj, a lényeg az, hogy még vannak olyanok, akik igénylik a hajnali szentmiséket. E két templomban a szentmisét követően kapnak zsíros vagy margarinos kenyert és teát. Szép dolog, jól érzik ott magukat az emberek. Találkoznak egymással, beszélgetnek a mise után, barátságok erősödnek vagy szövődnek. Ez is nagyszerű készüllet a karácsonyra!

Dr.Horváth István

Tisztelt Választópolgárok! Kedves Pellérdiek !

Köszönetet szeretnék mondani Önöknek,
hogy ismételten megtiszteltek bizalmukkal.
Képviselői munkám során továbbiakban is a
településünk és lakóinak érdekét fogom szem
előtt tartani! Keressenek bizalommal !

Köszönettel: Ravadics Jánosné

Iréne

Elérhetőségem: 30 / 724 6909

Új kezdet

Hamarosan végére érünk az idei évnek, ami a csapataink számára az őszi szezon végét jelenti. Mindegyik korosztályunk kitett magáért és úgy gondolom, hogy a jelentős változtatások figyelembevételével igazán elégedettek lehetünk az eddigi eredményeinkkel. A legnagyobb átalakuláson a felnőtt csapatunk esett át. Jelentős mértékben megváltozott az összetétele. A tavalyi szezon ezüst csapata – U19 korosztályunk – alkotta meg a csapat magját. A szezon első felének eredményei a csapatnak az összekovácsolódásának eredménye. Szépen lassan a fiataljaink rutint szereznek a felnőtt ligában. Egyre több nyertes mérkőzés van, hiszek, hiszünk benne, hogy munkával nagyon jó eredményt érhetünk el. Sajnos sokáig úgy tűnt, hogy egy versenyképes felnőtt csapat kiállítása miatt, fel kell áldoznunk a mindig sikeres U19 korosztályú csapatot. Ám akik nem érzik magukat elég érettnak, vagy kisebbek még, miattuk mégis indítottuk, senki ne maradjon csapat nélkül. Bajnoki kategóriában indul második évben a z U15 korosztályunk is lassan beérnek a sikerek, és látványos fejlődésen mentek keresztül a rengeteg edzés és az edzők kitartásával. Nekik mindig nehezebb, hiszen egy páran a Bozsik „tét nélküli örömfoci” után csöppennek egy bajnoki megmérettetésbe. Rájuk is nagyon büszkék vagyunk. A Bozsik korosztályaink mindig hiánytalan létszámban vannak a tornákon, alázatukkal, hozzáállásukkal példát mutatunk más egyesületeknek is. Kéthetente fesztiválokon, tornákon több csapattal méri össze tudásukat. Nagyon szeretik, lelkesek és igazán elszántan küzdenek. Természetesen nem maradnak el a jutalmak sem, senki nem marad csoki, üdítő nélkül.

Végezetül nem feledkezhetünk meg a legfiatalabb és a „legöregebb” futballistáinkról sem. Büszkék vagyunk arra, hogy a Pellérd ovis csemetéi közül közel 25-en döntöttek úgy, hogy focizni szeretnének. Nagyon fontos, hiszen a jövőben is szükség lesz a legkisebb korcsoport kiállításához. Reméljük, hogy a lelkesedésük és a kitartásuk mindig örömteli pillanatot fognak okozni büszke szüleiknek.

A bajnokságban idén is indultak „öregfiaink” is, szép eredményeikkel gazdagítva a tabellát. Igazán jó példát mutatnak a kisebb korosztályoknak, hiszen a foci szeretete nem korhoz kötött.

Természetesen télen sem fogunk pihenni. Kezdődnek decemberben a teremtornák, és felnőtt csapatunk ismét nevez a Téli Műfüves bajnokságba.

Várjuk a nézőket utolsó hazai meccsünkre szurkolni 2019. november 23-án.

Sági Renáta

NAPFÉNY KOZMETIKA

- Szőrtelenítés-gyantázás
- Arckezelések
- Masszírozás: arc, dekoltázs, test
- Szempilla-, szemöldök festés
- 4 D szempillahosszabítás

Dr. Hágendornné Nagy Erika kozmetikus

06/20/579-8855

**Nyitva :
Bejelentkezés
alapján**

**Cím: Pellérd
Deák F. u. 16.**

Pellérdi Események

2019. November - December

Időpont:	Program:	Helyszín:	Felelős:
Minden hónap utolsó hétfője 18.00 órától	Keresztény Kör foglalkozása	Művelődési Ház	Lukács Gábor
Minden kedden és pénteken 17.00 órától	Mezőszél tánc és színjátszó kör foglalkozása	Művelődési Ház	Bodai Tiborné
Minden pénteken 16.00 órától	Kézműves Klub foglalkozása	Művelődési Ház	Ácsné Vér Márta
Minden vasárnap 10.00 órától	Református Istentisztelet	Református templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
Minden vasárnap 11.00 órától	Szentmise	Római Katolikus templom	Dr. Horváth István, Pavlekovichs Ferenc, Sas Norbert
Minden vasárnap 15.00 órától	Nyugdíjas Klub foglalkozása	Művelődési Ház	Magdó Jánosné
November 29. 16.00 órától	Kertbarát Klub - klubösszejevetel	Park épület	Schmidt Mátyás
December 1. 11.00 órától	Hősök napja	Pellérdi Római Katolikus Templom	Pankotainé Pál Evelin
December 1. 10.00 órától	Advent 1. vasárnapja – Istentisztelet Közreműködik: a Pécsi Református Kollégium Kórusa	Református Templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
December 3.	Családi Klub – Tehetséges gyermekek	Pellérdi Általános Iskola	Varga Ágnes
December 6.	Mikulás ünnepség – Hangerdő Társulat műsora	Óvoda	Pankotainé Pál Evelin
December 8. 10.00 órától	Advent 2. vasárnapja – Istentisztelet Pécsi Református Kollégium óvodásainak műsora	Református Templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
December 13. 16.00 órától	Luca nap	Művelődési Ház	Pankotainé Pál Evelin
December 15. 10.00 órától	Advent 3. vasárnapja – Istentisztelet Görcsönyi Általános Iskola diákjainak szereplése	Református Templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
December 16-tól 19-ig	Karácsonyi ünnepségek csoportonként	Óvoda	Pankotainé Pál Evelin
December 18.	Családi Klub – Hogyan hangolódjunk az ünnepekre?	Pellérdi Általános Iskola	Varga Ágnes
December 22. 10.00 órától	Advent 4. vasárnapja – Istentisztelet Szolgálak: a Pellérdi Általános Iskola református hittanosa	Református Templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
December 22.	Karácsonyi koncert	Római Katolikus Templom	Pankotainé Pál Evelin
December 24. 15.00 órától	Szenteste a templomban	Református Templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
December 25.	Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással	Református Templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
December 27.	Szent János napi borszentelés	Pellérdi Római Katolikus Templom, Művelődési Ház	Schmidt Mátyás
December 29. 10.00 órától	Óévi hálaadás - Istentisztelet	Református Templom	Kovách Péterné Mészáros Erzsébet

Kiadja:
Pellérdi Község Önkormányzata

Felelős kiadó:
Tajti Zoltán polgármester

Felelős szerkesztő:
Borbély Tamás

Tördelőszerkesztő:
Bogár Krisztián

Szerkesztőbizottság

Önkormányzat:
Dávor Lászlóné

Civil szervezetek:

Bodai Tiborné
Gálné Dávid Margit
Kiss György
Magdó Jánosné
Schmidt Mátyás
Ácsné Vér Márta

ÁMK:

Pankotainé Pál Evelin

Iskola:

Varga Ágnes
Villányiné Stáhl Márta

Test és Lélek:

dr. Horváth István
Kovách Péterné Mészáros Erzsébet
Molnárné dr. Csillag Edina
Lukács Gábor

Sport:

Sági Renáta
Kissné T. Anikó

Kultúra - Praktikák:

Strasser László
Farkas József

Szerkesztőség:

7831 Pellérd, Fő tér 4.
+36 (72) 587 910

Nyomdai munkálatok:

B-Group Kft.

Nyomdai előkészítés:

B-Group Kft.

Megjelenik:
havonta, 850 példányba

ISSN 2498-5325